

DE RESERVE OFFICIER

Koninklijke Vereniging van Nederlandse Reserve Officieren

2 2009

**HET BESTUUR EN DE LEDEN VAN DE
KONINKLIJKE VERENIGING
VAN NEDERLANDSE RESERVE OFFICIEREN
HEBBEN DE EER EN HET GENOEGEN
ZIJNE KONINKLIJKE HOOGHEID
PRINS WILLEM ALEXANDER
TE FELICITEREN MET ZIJN 42STE VERJAARDAG
OP 27 APRIL 2009**

De Prins van Oranje bezoekt de Nederlandse troepen in Afghanistan (FOTO RVD, 2009)

In deze Reserve Officier:

- Aankondiging Algemene Vergadering	p. 5 en 6
- Laatste deel van de geschiedenis van de GNKD na WO-2	p. 8
- Dagboek van een reservist in Afghanistan	p. 10
- MCAM Oefenrit	p. 9
- CIOR-bericht	p. 17
- CIOR Militaire competitie in Zuid Afrika	p. 18

KONGSBERG

KONGSBERG NORCONTROL IT AS

C-Scope - the World's most advanced Vessel Traffic Service (VTS) System features:

- Service-oriented architecture
- Geographical-information-system based Operator Client
- Open standards: ODBC, WMS (OGC), XML, TCP/IP, etc
- 2D and 3D views
- Warning calculations in 2D and 3D
- Geo-referenced maps, charts and imagery: S-57, S-63, MIF, ADRG, TIFF, JPEG, DTED, MrSid, etc
- Dynamic risk assessment
- High quality radar video
- Centralised tracking
- Intelligent sensor fusion
- Above- and below-water sensors
- Radar/radio coverage analysis
- Drift models for search and rescue/oil spill
- Meteorological and oceanographic data
- CPA, TCPA and Interception tool

WORLD CLASS – through people, technology and dedication

Kongsberg Norcontrol IT

P.O. Box 1024

NO-3194 Horten, Norway

E-mail: knc.webmaster@kongsberg.com

Fax.: +47 33 04 57 35

Telephone: +47 33 08 48 00

www.kongsberg.com

De Koninklijke Vereniging van Nederlandse Reserve Officieren is de vereniging voor alle reserve officieren van de Nederlandse krijgsmacht. De vereniging is opgericht te Utrecht op 22 december 1917 en aangesloten bij de Confédération Interalliée des Officiers de Réserve (CIOR) en de Confédération Interalliée des Officiers Médicaux de Réserve (CIOMR).

ALGEMEEN SECRETARIAAT

Postbus 95395
2509 CJ 's-Gravenhage

BESTUUR

alg. voorzitter : lkol W.J.M. Verheijen
vice-voorzitter : kol ir. L.W.A. Vischer
alg. secretaris : maj M.C.J.B. Daverveldt
2e secretaris : LTZ1 M. baronesse Creutz
penningmeester : lkol ing. R. Lievestro
com. zeemacht : LTZ1 drs. G.J.S. Leuring
com. mgd : lkol-arts J.J.F.M. de Man

VERENIGINGSBUREAU

(bezoek na afspraak)
Wassenaarseweg 2a
2596 CH 's-Gravenhage
Telefoon (070) 316 29 40
Fax (070) 382 47 78
E-mail bureau@kvnro.nl

LID WORDEN?

Vraag een inschrijfformulier aan bij het verenigingsbureau

CONTRIBUTIE

€ 37,50 per jaar
€ 20,00 aro/vaandrig/kornet/studerend
Abonnement De Reserve Officier:
€ 15,00 per jaar
Korting bij incassomachtiging:
€ 2,50 op alle bedragen
Postbank nr. 380720

REDACTIE DE RESERVE OFFICIER

KLTZ S. Stienstra
Lkol mr. S.H. Steendam
Maj R.F.G. Boissevain
(waarnemend hoofdredacteur)
Maj M. de Jong
Maj E.S. Klaver (redactiesecretaris)

E-mail ro-redactie@kvnro.nl

Kopij kan worden ingestuurd naar bovenstaand e-mailadres. Foto's en ander beeldmateriaal zijn altijd welkom, mits van hoge resolutie. De redactie behoudt zich het recht voor zonder opgave van redenen aangeboden kopij te weigeren, in te korten of aan te passen.

VOLGENDE SLUITINGSDATUM KOPIJ:

20 juni 2009
Geplande verschijning:
Medio juli 2009

LAYOUT EN DRUK

Compact drukwerken n.v.
Postbus 2054
6201 CD Maastricht

REDACTIONEEL

Gaat de KVNRO ook twitteren? Enkele weken of maanden geleden zou het grootste deel van onze lezers een spelfout in die zin vermoeden, of in ieder geval geen idee hebben waar het over gaat. Maar nieuwe ontwikkelingen gaan snel en in veel traditionele media (kranten, tijdschriften en televisie) wordt druk geschreven over de nieuwste hype: Twitter. Dat is een internet-toepassing, waar iedereen in hele korte berichten kan vertellen wat hij aan het doen is of wat hij ergens van vindt. Moeten wij er als redactie ook iets mee doen? We weten het nog niet. De naam KVNRO heb ik in ieder geval vastgelegd (en NRFK ook), maar verder gaan we eerst eens kijken wat je ermee zou willen doen. Communicatie vanuit een vereniging moet immers wel een doel dienen, keuvelen in de ruimte past ons niet. Als redactie is het interessant om te bekijken wat verschillende communicatiekanalen kunnen toevoegen en waar ze in het dagelijks leven in de plaats treden van oudere middelen. Binnen de KVNRO wordt al veel gebruik gemaakt van email en de website, voor allerlei aankondigingen en uitnodigingen. Via email blijven we ook op de hoogte van het wel en wee van onze uitgezonden collega's. En omdat die emails niet iedereen bereiken, gebruiken we het blad om een bloemlezing van de verslagen te plaatsen en zo mogelijk een aantal verhalen naast elkaar te zetten. De snelle digitale middelen voor de actualiteit, de gedrukte bladen voor een rustiger uiteenzetting. Op dit moment zijn er voor de politiek geïnteresseerde reserve-officier al enkele interessante twitteraars om te volgen: begin eens bij Staatssecretaris De Vries en Minister Verhagen. En de twitterende redactie- en bestuursleden vindt u dan vanzelf.

Terwijl ik dit schrijf wordt in de vaste Kamercommissie voor Defensie gedebatteerd over de JSF. Ik volg dat zijdelings via internet, de live-uitzending van het debat, en wederom Twitter, waar meningen uit politiek en samenleving vrolijk door elkaar stromen. Dat vrije debat, zelfs op straat, daar word ik blij van. Niet zozeer van de inhoud van die meningen, maar van het open debat als zodanig. Vanmiddag haalde ik een broodje vlak bij het Plein te Den Haag. Daar, tussen ministerie van Defensie en Tweede Kamer stond ik in de rij vlak voor een opvallend uitgedoste mevrouw. Duidelijk een demonstrante met interesse in het JSF-debat die middag, want quasi-militair gekleed met een oude binnenhelm en nog zo wat verzamelde waar. Mevrouw legde desgevraagd aan de winkelbediende uit waar ze voor kwam (een verhaal met veel samenzwering erin) en ik betrapte mijzelf op een glimlach. Blij, omdat die mevrouw toonde waar we het allemaal voor doen als militairen. Het beschermen van onze vrijheid om je mening te vormen en te uiten is een groot goed. Mevrouw had vast een andere oplossing in gedachten om dat te bereiken dan ik, maar eigenlijk vond ik het op dat moment belangrijker dat we hetzelfde doel hebben dan dezelfde weg ernaar toe.

We hebben vaak genoeg iets te mopperen in Nederland, maar dat mogen we ook. Al met al een land 'worth fighting for'.

majoor Raymond Boissevain
waarnemend hoofdredacteur

PS: majoor Marc Daverveldt blijft langer weg dan eerder aangekondigd. Hij heeft desgevraagd besloten om de hele uitzendingstermijn bij de eenheid te blijven. In zijn verslag in dit nummer leest u waarom.

VAN DE VOORZITTER

Welkom aan onze nieuwe leden!

De inzet van reservisten groeit gestaag, met name internationaal. Niet zozeer in aantallen functies, maar vooral in dagen werkelijke dienst. Logisch, want een uitzending duurt van enkele weken tot enkele maanden, waar binnenlandse inzet veelal in dagen geteld wordt. In aantallen zijn de meeste actieve reservisten nog steeds primair gekoppeld aan nationale operaties.

Wij merken binnen het bestuur wat een uitzending betekent voor de professionele omgeving van een militair, de civiele werkkring. Onze verenigingssecretaris, Majoor Marc is immers uitgezonden naar Uruzgan en heeft bovendien besloten om toch de hele toer uit te dienen, op verzoek van de Commandant Task Force. Een compliment voor Marc, een wat langer gemis voor ons. Hij is echter niet de enige, in Uruzgan en elders zijn meer leden van de vereniging en andere reservisten actief. Ook daar horen we van waardering voor hun werk door beroepscollega's.

Na die kijk op het heden, kijk ik graag even terug om het volgende onderwerp in te leiden. Deels vanuit mijn andere functie als president CIOR, want het 60 jarig bestaan van CIOR wordt dezer dagen gevierd in Brussel. Op 18 mei wordt een monument voor 60 jaar CIOR onthuld, waarmee een eerbetoon op het NAVO hoofdkwartier geplaatst wordt voor al die

reservisten die de afgelopen decennia zijn ingezet of zich daar jarenlang voor hebben voorbereid.

Na de onthulling is er een seminar met als belangrijkste sprekers Mr. Jaap de Hoop Scheffer, Secretaris Generaal van de NAVO, en reserve kolonel Mr. drs. Hans van Baalen, Voorzitter van de vaste kamercommissie voor Defensie. Hiervoor zijn door tussenkomst van het ministerie van Defensie alle actieve Nederlandse reserve-officieren uitgenodigd, voor wie deze dag bovendien geldt als werkelijke dienst. Defensie onderstreept hiermee het belang dat, na een aantal 'stille jaren', weer gehecht wordt aan de reservist en aan reservistenorganisaties.

De KVNRO biedt deze actieve reserve-officieren bovendien allemaal een kennismakingslidmaatschap aan voor 2009, om eens vrijblijvend mee te doen aan verenigingsactiviteiten en de uitgaven van de Reserve Officier te ontvangen. Het is aan u, de leden van de KVNRO, om deze nieuwe leden van de vereniging zich thuis te laten voelen in ons midden. In onze vereniging voor en vooral ook van alle reserve-officieren van de Nederlandse krijgsmacht.

Willem J.M. Verheijen
Luitenant kolonel van de Nationale Reserve
Algemeen Voorzitter KVNRO

WET VEILIGHEIDREGIO'S DOOR DE TWEDE KAMER

Veel reserve-officieren zijn werkzaam in de Nationale Operaties bij een van de Regionale Militaire Commando's. Ze werken daar samen met en voor de veiligheidsregio's. In de praktijk bestaan de 25 veiligheidsregio's al, maar de wettelijke basis ervoor was nog niet gelegd. Dat gebeurt met het Wetsvoorstel veiligheidsregio's. Op 23 april heeft de Tweede Kamer het wetsvoorstel aanvaard. Een belangrijk moment voor de veiligheidsregio's: nu kunnen de veiligheidsregio's echt van start.

De wet regelt de instelling van 25 veiligheidsregio's. Politie, brandweer en ambulancezorg werken hierdoor in hetzelfde gebied, met dezelfde regiogrenzen. Hierdoor verbetert in de crisisbeheersing en rampenbestrijding de bestuurlijke en operationele slagkracht. Daarnaast regelt het wetsvoorstel de organisatie van de brandweertzorg, de geneeskundige hulpverlening en de organisatie van rampen- en crisisbeheersing. Nadere kwaliteitseisen komen in aparte besluiten. De Wet veiligheidsregio's zal de Brandweerwet 1985, de Wet geneeskundige hulpverlening bij ongevallen en rampen en de Wet rampen en zware ongevallen vervangen.

Tijdens een ramp of crisis die meer dan één gemeente tegelijk treft, krijgt de voorzitter van de veiligheidsregio het opperbevel over de hulpverleningsdiensten en de bevoegdheid om knopen door te hakken in de regionale besluitvorming. De voorzitter van de veiligheidsregio is de burgemeester in een regio die ook de korpsbeheerder van de regiopolitie is. De commissaris van de Koningin kan tijdens zo'n ramp aanwijzingen geven aan de veiligheidsregio; niet in zijn of haar

functie van provinciaal bestuurder, maar als vertegenwoordiger van het rijk onder verantwoordelijkheid van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. In de voorbereiding op rampen en crises kunnen de commissarissen van de Koningin namens de minister aanwijzingen geven aan de veiligheidsregio's als uit het toezicht door de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid blijkt dat een regio onvoldoende is voorbereid op een ramp.

Minister Ter Horst leidde het wetsvoorstel glansrijk door het debat. Er werden wel enkele harde noten gekraakt over de nieuwe positie van de commissaris van de Koningin en er was veel aandacht voor de positie van brandweervrijwilligers. Maar uiteindelijk wist de minister de Kamer te overtuigen van het nut, belang en de kwaliteit van het wetsvoorstel. Dat bleek het best uit de reactie van Van Raak van de SP: "Volgens mij hebben wij een wet waarmee de mensen die ons land veiliger moeten maken, die ons moeten helpen wanneer er een ramp plaatsvindt, hun werk beter kunnen doen." En dat was ook voor ondergetekende, als mede-opsteller van het wetsvoorstel, prettig om te horen.

Het wetsvoorstel gaat nu naar de Eerste Kamer. De verwachte datum voor de inwerkingtreding is 1 januari 2010. Meer informatie? Surf naar www.minbzk.nl of mail erik.klaver@minbzk.nl.

Majoor Erik Klaver
Officier veiligheidsregio / medewerker BZK

Koninklijke Vereniging van Nederlandse Reserve-Officieren

Algemeen Secretariaat
Wassenaarseweg 2A
Postbus 95395
2509 CJ 's-Gravenhage
Telefoon (070) 316 29 40
Fax (070) 382 47 78
E-mail: bureau@kvnro.nl

Aan de ereleden en leden van de
Koninklijke Vereniging van
Nederlandse Reserve Officieren

Ons kenmerk 2009 1504/AV/002

's-Gravenhage, 15 april 2009

Onderwerp: 92^e algemene vergadering

UITNODIGING – BESCHRIJVINGSBRIEF

Het bestuur heeft het genoegen u hierbij uit te nodigen tot het bijwonen van de 92^e algemene vergadering van de Koninklijke Vereniging van Nederlandse Reserve Officieren, welke wordt gehouden op:

zaterdag 16 mei 2009
in het
Officierscasino
Kampweg 1
te Soesterberg

Aanvangstijd van het huishoudelijke gedeelte van de vergadering is 10.00 uur. Nadere informatie over de locatie en een routebeschrijving kunt u vinden via de door uw afdelingssecretaris verspreide convocatie.

Namens het bestuur,

mr. H.W. van de Kraats
majoor KNR
(wnd) algemeen secretaris

Bijlage: Agenda 92^e algemene vergadering KVNRO

Tenue
militair: KM tenue 6, KL DT2, KLu tenue 6, KMar DT2,
burger: tenue de ville

AGENDA 92^e ALGEMENE VERGADERING TE SOESTERBERG

HUISHOUDELIJK GEDEELTE

1. Opening door de Algemeen Voorzitter
2. Ingekomen stukken en mededelingen, definitief vaststellen van de agenda
3. Vaststellen van de notulen van de Algemene Vergadering d.d. 13 september 2008 te Maastricht
4. Financieel verslag 2008
5. Rapportage van de commissie als genoemd in artikel 18 van de statuten over het jaar 2008
6. Benoeming van de leden van de in punt 5 genoemde commissie voor het jaar 2009
7. Bijstelling van de begroting voor het jaar 2009
8. Begroting 2010
9. Voorstellen van de afdelingen
10. Het verenigingsorgaan De Reserve Officier
11. Benoemingen bestuur:

Algemeen Voorzitter

De luitenant-kolonel van de Nationale Reserve W.J.M. Verheijen is statutair aftredend en heeft zich herkiesbaar gesteld. Het bestuur stelt voor te herbenoemen tot Algemeen Voorzitter de luitenant-kolonel van de Nationale Reserve W.J.M. Verheijen.

Tweede Secretaris

De luitenant ter zee der 1e klasse KMR M. baronesse Creutz is statutair aftredend en heeft zich niet herkiesbaar gesteld. Het bestuur stelt voor met het oog op de aanstaande reorganisatie van het bestuur thans niet in de vacature te voorzien.

Commissaris Militair Geneeskundige Diensten

De luitenant-kolonel drs. J. de Man is statutair aftredend en heeft zich niet herkiesbaar gesteld. Het bestuur stelt voor met het oog op de aanstaande reorganisatie van het bestuur thans niet in de vacature te voorzien.

Algemeen Secretaris

De majoor der infanterie M.C.J.B. Daverveldt is sedert januari 2009 op uitzending naar Uruzgan. Het bestuur heeft de majoor van de Nationale Reserve mr. H.W. van de Kraats verzocht en bereid gevonden gedurende de periode waarin de Algemeen Secretaris op uitzending is deze functie waar te nemen. Het bestuur stelt voor te bekrachtigen voor de afgelopen periode en goed te vinden voor de resterende periode dat de Algemeen Secretaris op uitzending is dat als (wnd) Algemeen Secretaris zal fungeren de majoor van de Nationale Reserve mr. H.W. van de Kraats

12. Vaststellen plaats 93e Algemene Vergadering
13. Rondvraag
14. Schorsing

OPENBAAR GEDEELTE

15. Heropening door de Algemeen Voorzitter
16. Ingekomen stukken en mededelingen
17. Installatie bestuursleden
18. Jaarrrede van de Algemeen Voorzitter
19. Voordrachten en forum discussie
20. Sluiting

SCHIETWEDSTRIJD OP DE VLEGBASIS LEEUWARDEN

Op maandag 6 april 2009 heeft op de vliegbasis Leeuwarden een schietwedstrijd plaatsgevonden. Deelnemers aan deze schietwedstrijd waren twee teams van de afdeling Friesland van de KVNRO, twee teams van 44 Pantser Infanterie Bataljon JWF gelegerd in Havelte, twee teams van de vliegbasis Leeuwarden en een team van de Studenten Weerbaarheid van de Technische Universiteit Twente te Enschede. Elk team bestond uit vijf personen.

Kolonel A. den Drijver, de commandant van de vliegbasis Leeuwarden, maakte deel uit van het team van de vliegbasis Leeuwarden. Spijtig genoeg was luitenant-kolonel J.B.R. Clocquet, de commandant van 44 Pantser Infanterie Bataljon JWF, op het laatste moment verhinderd om aan de schietwedstrijd deel te nemen.

De schietwedstrijd werd gehouden op de overdekte schietbaan van MSV Scramble. 's Avonds tussen 19.00 uur en 19.30 uur was de ontvangst van de deelnemers. Na een kopje koffie met koek en na een wapeninstructie door de baancommandant Harrie Plas werd begonnen met het schieten. Er werd geschoten met pistolen kaliber .22, welke pistolen eigendom zijn van MSV Scramble. De bedoeling was om alle onderdelen van de wedstrijd 'militair pistool' te schieten. Door tijdgebrek werd omstreeks 22.30 uur door de wedstrijdcommissie besloten om het laatste onderdeel van de militair pistool wedstrijd niet meer te laten plaatsvinden, te weten vuur verdelen met zes patronen op drie puntenschijven op vijftien meter afstand. Tijd maximaal negen seconden, staande houding en maximaal twee schoten per schijf. Door dit besluit werd voorkomen dat er om 0.00 uur nog geschoten zou worden.

Er waren vier schietpunten beschikbaar zodat er bij elke schietserie steeds vier personen konden schieten. Degenen die niet hoefden te schieten konden in de tussentijd een kopje koffie of een glaasje fris drinken en wat met elkaar praten. Er werd begonnen met een proefserie met een puntenschijf op 25 meter afstand met zes patronen. Tijd maximaal drie minuten en staande houding. Met behulp van deze proefserie kon elke deelnemer ontdekken of het door hem gebruikte pistool eventueel een afwijking had. Bij het aanwezig zijn van een afwijking kon de schutter dit vervolgens corrigeren door bij het richten met deze afwijking rekening te houden. Het eerste onderdeel van de schietwedstrijd was gelijk aan de proefserie. Het tweede onderdeel was een puntenschijf op twintig meter afstand met zes patronen. Tijd maximaal vijftien seconden en staande houding. Als derde onderdeel van deze schietwedstrijd moesten de schutters geknield vuur verdelen op twee puntenschijven op twintig meter afstand met zes patronen. Tijd maximaal twaalf seconden en maximaal drie schoten per schijf.

BARRAGE

Nadat alle deelnemers de drie onderdelen hadden geschoten bleek, dat er twee deelnemers waren die ieder de hoogste score hadden van 169 punten. Maximaal konden er 180 punten (drie onderdelen maal zestig punten) worden behaald. De wedstrijdcommissie besloot vervolgens dat deze twee personen, te weten tweede-luitenant Druncks van 44 Pantser Infanterie Bataljon JWF en majoor A.R. de Vries van de afdeling Friesland van de KVNRO, een barrageonderdeel moesten schieten.

Dit barrageonderdeel bestond uit het hiervoor omschreven laatste onderdeel van de militair pistool wedstrijd, dus vuur verdelen op drie puntenschijven.

Tweede-luitenant Druncks schoot vervolgens 59 punten, doch majoor De Vries schoot zes keer een tien en behaalde daarvoor de eerste plaats. Op de derde plaats eindigde majoor H. Verhoog van de afdeling Friesland van de KVNRO. Het eerste team van de afdeling Friesland van de KVNRO behaalde de eerste plaats bij de teams en het team van de vliegbasis Leeuwarden behaalde de tweede plaats bij de teams.

De winnaars (Foto A.R. de Vries)

Na afloop van de prijsuitreiking is er door de deelnemers nog geruime tijd onder het genot van een drankje en een hapje nagepraat. Erg leuk was dat er een team van de Studenten Weerbaarheid van de Technische Universiteit Twente te Enschede aan deze schietwedstrijd heeft meegedaan. Deze Studenten Weerbaarheid heeft, evenals de afdeling Friesland van de KVNRO, goede banden met 44 Pantser Infanterie Bataljon JWF. Bij deze wil ik de wedstrijdcommissie, bestaande uit eerste-luitenant J.C. Robijn en luitenant-kolonel G. Frijling, bedanken voor de goede organisatie. Voorts wil ik de baancommandant Harrie Plas en zijn assistenten Fred en Foppe, allen lid van MSV Scramble, bedanken voor hun inzet.

De volgende schietwedstrijd zal in het najaar van 2009 plaatsvinden te Havelte en wordt dan georganiseerd door 44 Pantser Infanterie Bataljon JWF. Dan zullen de wedstrijdwapens zijn het Glock pistool en het Diemaco geweer.

BANDEN VERSTERKT

Er kan worden terug gekeken op een zeer gezellige avond waarbij de banden tussen de reserve-officieren van de afdeling Friesland van de KVNRO, de beroepsofficieren van 44 Pantser Infanterie Bataljon JWF, de beroepsofficieren van de vliegbasis Leeuwarden en de leden van de Studenten Weerbaarheid van de Technische Universiteit Twente zijn verstevigd.

Mr. Auke-Roel de Vries
Majoor der Infanterie

GENEESKUNDIGE VERZORGING IN DE NEDERLANDSE KRIJGSMACHT KORT NA DE OORLOG

EEN PERSOONLIJK VERSLAG VAN EEN ANDERE TIJD (SLOT)

In het vorige nummer van de Reserve Officier schreef was het eerste deel te lezen van de ervaringen van arts S. Lelie. Hij begon in 1946 aan de studie Geneeskunde en ook hij werd onder de wapenen geroepen. Dat het het er in die tijd wel anders aan toeging dan in de jaren '70 blijkt uit het verhaal waar Lelie ons deelgenoot van maakte. In dit nummer het tweede deel van de ervaringen van deze arts en oud-inspecteur van de Volksgezondheid.

In dit nummer het slot van zijn persoonlijke verhaal over de geneeskundige dienst vlak na de Tweede Wereldoorlog.

EEN UITGEBREIDE OPLEIDING

Ten slotte werd ik wederom in militaire dienst opgeroepen, na het met goed gevolg afleggen van het artsexamen. Aan deze derde periode denk ik stellig met een zekere warmte terug aan de diverse docenten welke ons verder onderrichtten in een aantal vakken. Deze vakken waren ten dele van militair geneeskundige aard, maar daarnaast werd ook de nodige aandacht gegeven aan de diverse louter militaire disciplines.

Ik noem met groot respect de befaamde (oud leger) chirurg dr. Neuberger, die ons uitgebreid het vak Frontchirurgie doceerde. De Kolonel dr. Beunders, internist, doceerde Infectieziekten, Epidemiologie en Hygiëne, voor zover van belang voor het leger; te denken valt bij voorbeeld aan Keukenhygiëne! Voor de lessen met betrekking tot de medische aspecten van de inzet van kernwapens droeg de Overste dr. Cowan zorg. Bij deze dr. Cowan ben ik overigens vele jaren later nog eens dankbaar om advies te rade gegaan – in mijn toenmalige functie van geneeskundig Inspecteur – voor wat betreft mijn specifieke taak bij de diverse NAVO- oefeningen in het kader van de Civiele Verdediging. De lessen in Eerste Hulp aan het Front (E.H.A.F) werden voorts gegeven door een sergeant 1e kl., die weliswaar als niet-academicus, maar nochtans als een voortreffelijk pedagoog onze klas van artsen(!) voor zich innam. Ik weet zelfs nu nog zijn naam: de sgt. Van Dronghelen. Wij vonden hem dan ook dermate sympathiek, dat wij spontaan geld bij elkaar brachten, teneinde hem bij zijn huwelijk met een mooi geschenk te verrassen.

De Schoolcommandant, de Overste dr. Baak, veterinaire arts, organiseerde interessante excursies, bij voorbeeld naar het abattoir in Utrecht, de Bloedtransfusie Dienst en zo nog meer. Ook werden leerzame excursies gemaakt naar de opleidingsschool der Commando Troepen in Roosendaal en last but not least naar de penitentiaire kazerne in Nieuwersluis. Tussen twee haakjes - hetgeen ik in Nieuwersluis als ervaring heb opgedaan - zou in het huidige tijdsgewricht van sommige losgeslagen vandalistische jongeren een uitstekende therapeutische invloed kunnen uitoefenen.

EN NIET ALLEEN MEDISCH...

Daarnaast werden wij uitgebreid onderricht in een aantal zuiver militaire disciplines.

Ik noem slechts - als pars pro toto – onder meer de vakken Strategie, Tactiek, Wapenleer, Organisatie, Logistieke verzorging, Dienstcorrespondentie, etc. Als principieel uitgangspunt gold daarbij de bedoeling, dat in geval van nood de officier-arts eventueel het militaire commando van zijn eenheid adequaat moest kunnen overnemen.

Na afloop van deze opleiding (waarbij ik mij overigens in het geheel niets herinner van voetballen) werd een zeer pittig – deels schriftelijk – examen afgenomen.

HARD WERKEN WORDT BELOOND

Dat de vereiste studie daarvoor niet licht opgenomen diende te worden bewijst de hierna volgende anekdote. Welnu, het was een aardige gewoonte, dat de Oudste Klas aspiranten op de eerste avond van onze aankomst een welkomstborrel aanbood aan ons: De Jongste Klas. Na hun glas schielijk te hebben geleedigd verdwenen de collegae van die Oudste Klas evenwel haastig, met de studie boeken onder de arm geklemd, naar hun kamers, om driftig verder aan de studie te gaan. En dat terwijl wij ons, na hun aftocht, vrolijk maakten over deze bleke angsthazen. Kort daarna moesten wij nochtans tot de erkenning komen, dat de noeste studie ijver van onze fanatieke collegae geenszins overdreven was. Integendeel. Want wie namelijk zou zakken voor dat afsluitende examen, werd in het geheel niet bevorderd tot eerste luitenant. Die sukkel bleef tot het eind van zijn diensttijd in een nederige rang hangen. Dit geschiedde overigens gelukkig slechts bij hoge uitzondering.

Alvorens deze opleiding werd afgesloten, werden wij ten slotte nog gedurende een periode van enkele weken in de rang van vaandrig overgeplaatst naar de School voor militaire Hygiëne en Preventieve Geneeskunde in Neerijnen, maar daar was gelukkig geen examen meer te duchten.

ZIEKENRAPPORT

Tevens werden wij ingewijd in de fijne kneepjes van het Ziekenrapport. Ons werd daarbij de gelegenheid geboden, om het geleerde in de praktijk te brengen, hetgeen voor mij een korte detachering inhield naar de kazerne in Harderwijk. Bij dat ziekenrapport in Harderwijk herinnerde ik mij levendig de talrijke uitvluchten welke wij zelf als rekruten in het verleden tijdens die eerste oefening hadden aangewend, om via het medisch kanaal van de M.G.D.-arts te trachten van vervelende diensten vrijgesteld te worden. Geheel zonder vrucht was die periode van de eerste oefening bij de Infanterie destijds derhalve niet ge-

(Foto:Erik Klaver)

weest, want een kritische blik op het dienstrooster - als dat bij voorbeeld veld-dienst vermeldde - kon nuttig inzicht verschaffen over het te verwachten aantal patiënten op het ziekenrapport.

Uit den aard der zaak kan ik mij geen oordeel aanmeten over de situatie van de latere jaren. Niet onvermeld wil ik tot slot nog laten, dat een aantal destijds gedoceede zaken uit die militaire periode mij achteraf goed van pas zijn gekomen in mijn latere functie van geneeskundig Inspecteur van de Volksgezondheid.'

17E KVNRO-GOLFDAG

VRIJDAG 19 JUNI, OOSTERHOUT

Op vrijdag 19 juni 2009 zal de 17e KVNRO-Golfdag worden gehouden. Dit jaar op Landgoed Bergvliet te Oosterhout.

Schreef ik vorige jaar dat er sprake was van 'een bijzondere editie' doordat ons Boy Dubbelman in januari van dat jaar ontvallen was, dit jaar moest ik eenzelfde melding maken met betrekking tot Frits Teunissen. Beide waren vanaf de 3e editie in 1995 deelnemer en levensgenieters... Een reden te meer om deel te nemen aan de KVNRO-Golfdag en te genieten van de goede dingen in dit leven!

Het adres is als volgt:

Golfclub Landgoed Bergvliet
Salesdreef 2
4904 SW Oosterhout
Tel.: 076-579 5666 (Receptie Clubhuis)
Tel.: 076-579 5662 (Restaurant)
www.landgoedbergvliet.nl

Wanneer u vóór- en/of achteraf in de directe omgeving wilt overnachten kunt u terecht in Hotel de Korenbeurs te Made, Golden Tulip in Oosterhout of Tulip Inn in Breda.

HET PROGRAMMA

Ontvangst en lunch: Vanaf 11.00 uur
Starten: Hole 1, vanaf 13.00 uur
Diner: Circa 19.30 uur voorafgegaan door aperitief en garnituur

Inschrijving staat open voor KVNRO-leden en partners in bezit van GVB of Handicap. Introductie is mogelijk in overleg met de organisatie, een achtergrond als (reserve) officier noodzakelijk.

U kunt zich aanmelden per e-mail aan tonvanderborg@tiscali.nl. Vermeldt hierbij uw meest recente handicap.

De kosten bedragen EUR 95.- per persoon, waarbij inbegrepen greenfee, lunch, borrelgarnituur en diner. Een handycart dient u zo nodig zelf en rechtstreeks bij de club te reserveren.

Uw aanmelding is definitief zodra uw bijdrage onder vermelding van '17e KVNRO-Golfdag' is bijgeschreven op bankrekening 52 12 66 785 ten name van A.J.J. van der Borg te Breda.

Ook dit jaar zal uw deelname circa 14 dagen voor de wedstrijd schriftelijk worden bevestigd. U ontvangt dan de wedstrijdindeling, een routebeschrijving en wat verder van toepassing is voor het welslagen van onze 17e KVNRO-Golfdag. Ik hoop u in groten getale te mogen begroeten! Tot ziens op Landgoed Bergvliet

Ton van der Borg
Nieuweweg 201
4811 LW Breda
Tel./Fax 076-521 3500 / 3510
Mobiel 06-53196980
E-mail: tonvanderborg@tiscali.nl

MCAM OEFENRIT

Met het verrijden van de Oefenrit, georganiseerd door de Militaire Commissie voor Automobielen- en Motorwedstrijden op zaterdag 18 april jl. is de strijd om het Defensie Kampioenschap Kaartlezen weer begonnen. Vanaf de Lkol Tonnetkazerne in 't Harde werd in drie ritten gestreden om de hoogste eer in een Beginners- en een Gevorderdenklasse. Maar alleen in deze laatste klasse telt deze rit mee voor het Defensie Kampioenschap Kaartlezen die zal worden beslist in de 18-uursrit op 2 en 3 oktober 2009 vanaf de KMS in Weert.

Na een gedegen uitleg door het commissielid en uitzetter, Maj N. de Vries, begon de eerste rit, een combinatie van coördinaten en kaarttekens, om 10.00 uur. De rit voerde vanaf de hoofdpoot van de Lkol Tonnetkazerne naar een van te voren vastgesteld gebied ten westen van 't Harde. Na de uitleg door de wedstrijdleider, Kap b.d. H. de Grijp, gedurende de middagpauze, volgden nog twee ritten: weer een combinatie van coördinaten en kaarttekens en vervolgens een zogenaamde eilandenrit in hetzelfde gebied als waarin de ochtendrit was verreden.

Om 16.30 uur volgde de laatste uitleg, waarna de Voorzitter van de MCAM, Kol G.J.T.W. van Oirschot, overging tot de prijsuitreiking. In de Beginnersklasse was het tot het laatst spannend. De teams wisselden regelmatig van positie, maar uiteindelijk gingen de gebroeders Stroomer er met de hoogste eer van door. Hoewel het winnende team in de Gevorderdenklasse een compleet foutloze rit reed, is de strijd om de beste kaartlezer van de Krijgsmacht nog lang niet gestreden. Om bovenin het klassement mee te kunnen blijven doen, moeten de teams hun beste beentje voor zetten. Een kleine verslapping in de concentratie kan zomaar leiden tot het missen van een controle en dus tot het oplopen van 30 strafpunten.

UITSLAGEN BEGINNERS

- Lkol A.C.J. Stroomer en Dhr N.J.J. Stroomer met 150 strafpunten
- Sld1 M.J.F. Westerveld en Kpl1 P.A. Hollander met 167 strafpunten
- Kap S.M.A. van Trijp en Sld1 W.A.H. Hermelink met 243 strafpunten

GEVORDERDEN

- Dhr. P.J.M. de Veer en Lkol KMAR A.J.W.M. Backhuijs met 0 strafpunten
- Lkol P.P.M. Bolder en Kpl1 P. Gouwentak met 32 strafpunten
- Kap F.R.L. Vermeij en Elnt P.R. van Reeuwijk met 37 strafpunten

Prijsuitreiking beginners, vlnr Dhr N.J.J. Stroomer, Lkol A.C.J. Stroomer, Lkol Van Oirschot

DAGBOEK VAN EEN RESERVIST OP UITZENDING (DEEL 1)

Op 13 januari jl. vertrok onze Algemeen Secretaris en eind-redacteur van De Reserve Officier op vliegbasis Eindhoven naar Afghanistan, als een van de militairen van de Task Force Uruzgan, TFU-6. Vanuit het missiegebied houdt hij zijn thuisfront, familie, vrienden en collega's, op de hoogte van het wel en wee op Kamp Holland. Hieronder vind u een extra lange compilatie van deze periodieke nieuwsbrieven.

MAANDAG 19 JANUARI

Dit bericht is opgesteld op een computer van de Welfare. Die worden nogal intensief gebruikt door niet altijd even deskundige collega's, waardoor de toetsenborden wat sleets zijn, dus soms valt er een letter weg. Zelfs met knoppenbonken is dat niet te verhelpen.

Inmiddels ben ik al weer een weekje in Tarin Kowt (TK). Bij aankomst 's nachts in Kandahar, de laatste tussenstop, regende het pijpenstelen. Dat gebeurt hier meestal gedurende een dag of 5 per jaar, dus ik viel gelijk met mijn neus in de boter. We werden in een grote tent gelegerd en zijn gaan slapen. De volgende ochtend werd ik gewekt door een maatje van mij uit mijn initiële officiersopleiding op het SROKI. Die had ik al 27 jaar niet meer gezien... Lekker bijgekletst, want er was wat te bespreken...

's-Middags met de DASH door naar TK. Dit is een civiel vliegtuig dat een soort busdienst onderhoudt tussen Kandahar en TK. Dat bleek voor de volgende 5 dagen de laatste vlucht te zijn, want de regen was ondertussen overgegaan in sneeuw. Ook in TK werd het een grote blubberbende. De grond doet nog het meest denken aan brooddeeg waar iets te veel water in is gedaan. Ook hier werd ik gelegerd in een grote slaapzaal, ditmaal in de pantsercontainers. Wel gezellig maar een keer vroeg naar bed is kansloos. Zodra mijn voorganger weg is, mag ik in zijn fab (kamer in een pantser container). Dat duurt nog ruim een week dus nog even de tanden op elkaar.

De besneeuwde berg... de andere kant van de TK-Bowl (foto maj Marc Daverveldt)

VRIJDAG 30 JANUARI

Na een wat rommelig begin van mijn uitzending, ben ik nu min of meer up and running in Tarin Kowt. Het rommelige zat hem vooral in het gegeven dat er geHOTOd (Hand Over Take Over) moest worden met onze voorgangers. Dat het niet altijd alleen maar over het overdragen van wat werk gaat mag duidelijk zijn. Zo moeten ook de bedden worden overgedragen. Je krijgt pas je definitieve slaappleats (met z'n drieën in een fab) als je voor-

ganger is vertrokken. Die van mij vertrekt pas op de 2e februari, dus tot die tijd lig ik in de transitieruimte. Dat is een hele mooie naam voor een ruimte waarin een 30-tal stapelbedden staan, hutje op mutje. Uiteraard liggen daar collega's van allerlei pluimage, waaronder een flinke deputatie van de houtzagerij. Op een beetje nacht gaat er toch een flink bos om...

De TLS op Kandahar (foto maj Marc Daverveldt)

Zoals ik in mijn vorige mail al schreef, zijn we beschoten. Sinds die mail is dat nog een keer gebeurd, alleen was ik die nacht toevallig op Kandahar, waar het naasthogere niveau (Regional Command South onder leiding van de Nederlandse Generaal-majoor Mart de Kruif) is gelokerd. Vlakbij dit hoofdkwartier ligt de 'Taliban Last Stand' (TLS), waar de Taliban volgens de Amerikanen de laatste regulier georganiseerde tegenstand hebben geboden; tevergeefs. Een groot gat in het dak van dit gebouw laat zien waar een Amerikaanse 500 ponds JDAM een (voorlopig) einde maakte aan de aspiraties van Mullah Omar en de zijnen. Maar goed, een gevolg van die tweede beschieting was wel dat het kleine deel van het personeel dat niet in de gepantserde fab's is gelegerd, ook in de transitieruimte werd ondergebracht. Terecht natuurlijk, want veiligheid voor alles. Maar de drukte wordt er niet minder om en er kan geen verschil meer worden gemaakt tussen jongetjes en meisjes. Niet dat dat problemen oplevert, maar het was toch wel apart. Zeker omdat een jongedame diezelfde avond in geuren en kleuren vertelde hoe ze ten huwelijk was gevraagd door haar vriend. Dat zijn momentjes... momentjes dat je even (wat langer) aan thuis denkt, aan je eigen meisjes.

De afgelopen periode zijn we veel gebriefd over de laatste stand van zaken op allerlei gebied. Briefen gebeurt bij defensie eigenlijk altijd door middel van Powerpoint. Een beetje presentatie bestaat toch al gauw uit een double-digit aantal slides waarbij de eerste digit per definitie geen 1 is. Uiteraard worden er met allerlei grafische en andere tools gewerkt. Met enige regelmaat krijg je een kunststukje voorgeschoteld waarbij je vooral zit te kijken 'waar de volgende vandaan komt...' of je belandt soms (héééél soms) in een situatie van 'gummi-nekken'. Het lukt je dan nauwelijks om je ogen open te houden en voor je het weet zit je te knikkebollen.

Maybe Airlines (foto maj Marc Daverveldt)

Verder ben ik in de afgelopen periode ook een aantal dagen in Kabul geweest. Feit is dat ik inmiddels een aardig aantal frequent flyer miles heb verzameld bij Maybe Airlines. Ook de concurrentie, No Go Tours, mag regelmatig op mijn klandizie rekenen. Maar goed, Kabul dus: een heel bijzondere of eigenlijk bizarre ervaring. De hele stad is kapot, vies en chaotisch. Kapot als gevolg van het feit dat er eigenlijk al 30 jaar een burgeroorlog in dit land heerst, vies omdat het vuil en stof soms wel 30 cm dik aan de randen van de straten ligt en chaotisch omdat er in Afghanistan eigenlijk niemand een rijbewijs heeft en men dus rijdt onder het devies dat wie het eerst komt, het eerst maalt. Voetgangers en fietsers wriemelen zich er met een ware doodsverachting, Insh Allah (Als Allah het wil), tussendoor. Als buitenlander loop je het meeste risico dat je ontvoerd wordt, niet door de Taliban, maar door ordinaire criminelen die op losgeld uit zijn. Er wordt dus alleen verplaatst in gepantserde auto's en met geladen wapens. Verder zijn er flinke delen van de stad afgezet en niet toegankelijk voor Mohammed modaal. En dat wordt afgedwongen door veel rijen minimaal twee meter hoge betonblokken (uit één stuk) en heel veel stachelband (een soort prikkeldraad met scheermesjes i.p.v. scherpe punten). Verder zie je er heel veel hoofddoekjes, maar nauwelijks boerka's. En heel veel wachtende mannen. Mannen met en zonder Kalashnikov's, in uniform, zonder uniform, staand en hurkend. Maar helaas vooral niets doend. Het is een triest beeld omdat het nog vele jaren zal duren eer deze stad weer een min of meer een normale en welvarende indruk zal maken.

Deze kinderen wil je toch een betere toekomst geven (foto sgt Gerben van Es, AVDD)

Het weer varieert wat en is op een slechte dag bewolkt en een beetje miezerregen. Het is dan een graad of 5 tot 10. Maar op een goede dag is het helder met een mooi uitzicht om de ons omringende bergen. Als je die besneeuwde toppen ziet, kun je alleen maar concluderen dat je vergeten bent om je skies mee te nemen. De temperatuur is dan tussen de 10 en 15 graden, dus als je uit de wind en in het zonnetje een kop koffie drinkt, waan je je bijna op een mooi terrasje. Het enige is dat al het volk dat voorbij komt dezelfde kleding aan heeft. Hier kennen ze geen rokjesdag...

Vandaag had ik een momentje. Ik moest enkele gasten uit de stad Tarin Kowt bij de hoofdpoot van de buitenring ontvangen. We hebben een binnenring waarbinnen het Kamp Holland is gelegen en wij ongewapend kunnen rondlopen. Deze ring wordt bewaakt door een eenheid Slowaakse collega's. Verder is er een buitenring, waarbinnen bijvoorbeeld de dirtstrip, de helipad, het ANA-kamp (ANA staat voor Afghan National Army), de schietbaan en de burnpit liggen. Ook de jingle trucks (die typische lokale vrachtwagens met de bonte beschilderingen) staan daar een bepaalde periode 'af te koelen' voordat ze daadwerkelijk hun goederen mogen lossen. Deze buitenring worden door lokale beveiligers, ASG of Afghan Security Guards, bewaakt. Wij mogen alleen in de buitenring als wij een wapen en munitie bij ons hebben. Omdat ik een Diemaco C7 als wapen heb, ben ik daar altijd als een stukscommandant met mijn geschut. Naast de hoofdpoot van de buitenring is de opstelplaats voor de jingletrucks. Ik stond daar dus samen met een collega te wachten en te kijken hoe de ASG het personeel en de auto's controleerden die naar binnen wilden. Op een druk moment glipte er een knulletje van een jaar of acht, negen naar binnen. Het weer was slecht, maar het manneke liep op teenslippertjes zonder sokken of zoiets door de zuigende modder. Over zijn schouder een jute zak. Omdat de insurgents (Taliban) soms gebruik maken van kinderen, attendeerde ik de wacht op het manneke. Dit joch aarzelde en keek naar ons. De wacht zei dat het knulletje op zoek was naar waterflesjes (ons drinkwater krijgen wij in halve liter flesjes die met pallets tegelijk beschikbaar zijn). Deze flesjes zijn voor de lokale bevolking blijikbaar van grote waarde want het manneke kwam na een minuut of vijftien (ons bezoek liet op zich wachten) gebogen onder een volle zak met (blijkbaar) gevulde waterflesjes weer voorbij. Hij kon zijn waar gaan uitventen op de lokale bazaar... Waarom het mij trof en mij dus een momentje gaf? Dat manneke heeft dezelfde leeftijd als mijn dochter. Maar voor hem geen school en een warm thuis, maar in de bittere kou waterflesjes verzamelen die door ons waren weggegooid en om bijna blote voeten door de vettige klei naar de stad om een paar Afghani te verdienen. Anno 2009 in de armste provincie van een van de armste landen ter wereld. Ik hoop dat zijn toekomst wat beter zal zijn dan het zich nu laat aanzien. Sinds mijn vorige bericht is er veel gebeurd. Helaas kan ik niet altijd alles vertellen (OPSEC), maar ik ga toch mijn best doen om er het nodige over te vertellen.

DONDERDAG 5 FEBRUARI

Na de raketaanvallen van 18 en 26 januari, liggen we nu eigenlijk al bijna een week continue onder vuur. Stel je daar overigens niet te veel bij voor, de Slag aan de Somme was echt van een ander kaliber. Maar dagelijks een raket die tussen half vier en half zes inslaat, heeft een grote impact op het leven op het kamp. Ten eerste omdat iedereen onder pantser of in een bunker gaat. Hoewel we elkaar telefonisch kunnen bereiken, komt het leven en het werk toch grotendeels tot stilstand. De onhebbelijkheid van dergelijke aanvallen zit hem erin dat een

alarm zo maar een uur of twee duurt. Dat betekent veel tijdverlies en zorgt voor lichamelijke ongemakken. Om ongedierte te voorkomen, zijn er geen voedingswaren buiten de eetzaal. En omdat we daar niet werken, moeten we met ons avondeten wachten totdat het einde alarm is. Om half acht heb je dan een flinke honger. Ook het gaan plassen is lastig... en heeft er toe geleid dat ik op enig moment een paar lege waterflesjes heb moeten vullen in de hoek van een pantsercontainer... maar voor de dames is het nog lastiger. We hebben geen toiletten onder pantser en om op een Dixie (Chemisch toilet) door een raket verrast te worden lijkt me trouwens het toppunt van vernedering, zo met je broek op je enkels.

Vandaag (woensdag) werden we zelfs twee keer verfuïd op een raket. Nogmaals, stel je er niet te veel van voor, want het is eigenlijk een handgranaat met kapsones. Het gaat om oude munitie van een terugstootloze vuurmond of raketwerper uit de Russische tijd. Van de ingeslagen raketten is bijna de helft niet ontploft. Het vervelende daarvan is dat de EOD er dan op uit moet om hem alsnog te ruimen en totdat dat gebeurd is, blijven we om veiligheidsredenen onder pantser. Daarnaast worden de raketten afgevuurd met behulp van geïmproviseerde lanceer-richtingen. Hierdoor vermindert de trefzekerheid van deze toch al onbetrouwbare raketten nog verder. Zo kwam eind vorige week een van de raketten in Tarin Kowt zelf terecht. Hierbij vielen geen doden of zwaar gewonden, maar je zult begrijpen dat de Taliban zichzelf hier geen dienst mee bewijst. Ze treffen de Afghanen die ze (logistiek) nodig hebben om hun doelen te verwezenlijken. Dat levert dus geen punten op: u gaat niet langs start en ontvangt geen 200 Euro (of Afghani)...

Maar goed, vandaag was het dus anders. Niet alleen omdat ze nu ook vlak na de lunch besloten er twee af te vuren, waarvan weer een blindganger, maar de andere was wel raak. Ik liep als onderdeel van mijn corveebeurt (ook majoors moeten corveeën...) buiten om een vuilniszak met troep in de container te gooien toen ik hem aan hoorde komen. Ik dacht gelijk van "shit, nee hè, niet omdat ik het vuilnis buiten moet zetten...". Daarna volgde de inslag, gelukkig voor mij aan de andere kant van de dirtstrip, dus een paar honderd meter ver weg en achter verschillende Hesco-walls (dat zijn muren bestaande uit bakken van gaas met doek die met zand en grind worden gevuld en daarmee nagenoeg dezelfde bescherming bieden als gewapend beton). Het gekke is dat ik eigenlijk helemaal niet bang was en nog steeds niet ben. Militair gezien stelt het niets voor en het lijkt wel of een kwajongen met een katapult probeert een pantserwagen van de ME te treffen. Het lukt misschien wel, maar het is niet effectief en eigenlijk futiel in de zin van het kunnen uitschakelen van een tegenstander.

Maar dat is niet het enige dat er de laatste dagen is gebeurd. Op maandag 2 februari zouden wij, TFU-6, formeel onze voorgangers, TFU-5, aflossen. Zij gebruikten een logo met daarin de adelaar van 11 Luchtmobiel. Wij gebruiken de rinoceros van 13 Mech. Uiteraard was er weer een creatieve geest die het in een cartoon verwoordde door de Rhino de adelaar (die verdacht veel op een kip leek) een rotschop gaf zo van "Opbokken, wij gaan het regelen". Het is altijd weer apart om te constateren dat er a) zoveel verborgen talent is en b) men er de tijd voor heeft om dit te maken. De commando-overdracht was gepland om plaats te vinden op een wijze zoals we dat in Nederland ook doen: voor de aangetreden troepen en met veel civiele gasten en ceremonieel. Alles gepland en goed voorbereid in de dagen voorafgaand aan maandag...

Er zijn ook hoogtepuntjes te vermelden en ik heb al enkele leuke ontmoetingen gehad met BN-ers. Zo heb ik de bevelhebber, generaal Van Uhm gesproken en mevrouw Verbeet, de voorzitter van de Tweede Kamer. Het bleek dat zij voordat ze deze functie kreeg, namens het CDA de pensioenwet in haar portefeuille had. We hebben dus ongeveer een half uur staan praten over de invoering van deze wet. Verder mocht ik het bezoek van SACEUR (Supreme Allied Commander Europe) begeleiden, een Amerikaanse 4-sterren generaal die de hoogste militaire baas is van de NAVO in Europa. Ook Afghanistan valt onder zijn verantwoordelijkheid.

Verwelkoming SACEUR door TFU
(foto sgt Gerben van Es, AVDD)

Dan de wat triviale dingen: het eten is goed, maar typisch Amerikaans (het ingehuurde cateringbedrijf is Amerikaans). Aan sporten kom ik onvoldoende toe met werkdagen van 12 tot 16 uur, en anders regent het wel, gewoon of raketten. Als het water is, wordt het van die dikke vette klei bende waarin je alleen een veldcross kan lopen en daarvoor ben ik te fijn gebouwd. Post ontvangen is een feest. Het is apart om regelmatig gewapend met een (half) doorgeladen wapen rond te lopen, zeker omdat de veiligheid verder je eigen verantwoordelijkheid is. Vanavond zat ik voor mijn fab met een collega een soort keek op de week te houden. Komt er een andere collega het chalet (een 16-tal fab's zijn gekoppeld tot een chalet) binnengewandeld, groet ons vrolijk goedenavond en trekt vervolgens een deur van een fab open. Hij kijkt vervolgens naar binnen zo van: Wie heeft mijn bed gejat? Hierna wendt hij zich in opperste verwarring tot ons. Ik kon het even niet laten en merkte droog op: "Goh collega, ga je vreemd?" Als bliken konden doden had de TFU staf nu een majoor minder gehad...

ZONDAG 15 FEBRUARI

Er gebeuren ook spannende dingen. Zoals ik hiervoor al schreef is er dus afgelopen maandag een zelfmoordaanslag in Tarin Kowt geweest. De meeste slachtoffers waren politieagenten. De Afghaanse minister van binnenlandse zaken, Atmar, wilde daarom naar Tarin Kowt komen om met de gewonden en nabestaanden te spreken. Hij vroeg hierbij om steun van de TFU, niet in het minst omdat wij in feite het vliegveld van TK beheren. Ook wilde hij graag gebruik maken van onze beveiliging en transport omdat de dreiging van IED (Improvised Explosive Device, de officiële naam van wat in de media 'bermbommen' heet) nog steeds hoog is. Atmar is een van de belangrijkste en meest capabele ministers van Afghanistan. Daarom is besloten om op zijn verzoeken in te gaan en hebben wij hem in een van onze voertuigen naar de stad gebracht.

Minister Atmar (foto kap Jorgen Geers)

Waarom ik dat vertel? Het is een inleiding op de rest van mijn verhaal. Wij hadden min of meer de verantwoordelijkheid voor zijn veiligheid genomen. Ik had Atmar al een keer eerder ontmoet (en met hem gesproken). Het is een zeer charmant en erudiet man die uitstekend Engels spreekt, waarschijnlijk omdat hij in Oxford heeft gestudeerd. Onze generaal heeft een eenheid van de Battle Group aangewezen om als escorte naar TK op te treden. Daarnaast moest er een begeleidingsofficier mee. Je voelt hem al aankomen, ik was de aangewezen 'vrijwilliger', omdat Atmar mij kende en dat het in Afghanistan blijkbaar de gewoonte is dat je in dergelijke gevallen iemand die belangrijk voor je is, meestuurt als begeleider. Ik begreep de beweegredenen en opdrachten moeten worden uitgevoerd. We zijn hier om de democratie te verdedigen, niet om hem toe te passen. Ik moet zeggen dat ik toch wel enigszins gespannen was omdat een man als Atmar natuurlijk door de Taliban als belangrijk doelwit gezien wordt.

Op het afgesproken moment stond ik dus klaar op het verzamelpunt van de eenheid. Naast mijn gewone uniform had ik ook mijn helm en mijn 'sterfvest' (scherfvest, of kogelwerend vest) aan. Dat 'vest' is een eufemisme voor een uiterst oncomfortabel en zwaar uitrustingsstuk dat als een harnas om je bovenlijf zit. Daar overheen mijn opsvest (ops = operatie). Dat laat zich het beste omschrijven als een soort netkous, maar dan om je bovenlijf. Hieraan hangen allerlei tassen met 'handige' dingen om te overleven: een veldfles, een gasmasker, een pionierschop, tassen voor je zonnebril, je lunchpakket, je fotoestel, je munitiemagazijnen en je handgranaten. Als bewapening had ik een pistool in een holster aan mijn bovenbeen en verder nog een Diemaco C7 geweer. Ik had alles bij elkaar iets van zo'n kleine 400 patronen bij mij, hetgeen nog eens een aantal extra kilo's opleverde. Ik heb nu nog meer respect gekregen voor de mannen van de Battle Group, want ik heb daar een flink aantal uren mee rondgelopen en dat waren toch alles bij elkaar een flink aantal kilo's. Je voelt het flink aan het einde van de dag in je benen en rug. Alvorens we konden instijgen moesten alle wapens worden doorgeladen en op safe gezet worden. Dat lijkt normaal, maar dit was de eerste keer dat ik met maar liefst

twee wapens liep en ook de eerste keer dat ze waren doorgeladen op een andere plaats dan de schietbaan. Kortom, als een imitatie Rambo was ik er helemaal klaar voor.

Wachten op de dirtstrip (foto sgt Gerben van Es, AVDD)

Vervolgens zijn wij met het hele peloton naar het vliegveld gereden om de minister te ontvangen. Tot onze grote verbazing en ook wel een beetje ergernis stond daar een erewacht van politie en ANA opgesteld. Nu is het natuurlijk hun minister, maar wij hadden het toch prettiger gevonden als er wat minder mensen vanaf wisten. Als er iets met de minister zou gebeuren, zouden wij ook zomaar de geschiedenisboeken in kunnen gaan als 'collateral damage' bij een aanslag. Maar goed, het was niet anders. Zoals het een goed minister betaamt, was Atmar zo'n minuut of twintig te laat in TK. Gelukkig scheen het zonnetje en was de temperatuur een aangename 15 graden. Na het ceremonieel vertoon van onze Afghanen werd de minister (en ik) ingeladen in de Bushmaster en ging het naar het paleis van de gouverneur van Uruzgan (een soort commissaris van de Koningin, maar dan anders). Dit paleis ligt aan de andere kant van TK, dus moesten we dwars door de stad. Ook dat was een belevenis, want om de 50 meter langs de route stonden militairen. Helaas stonden ze vooral naar ons te kijken en niet op hun omgeving te letten, maar a la, da's een detail. Ik moet zeggen dat ik van de rijderstoel op een andere manier naar de omgeving heb gekeken dan die keren dat ik bijvoorbeeld in Londen of Parijs uit het rampje heb gekeken. Je zoekt naar dikke mensen in het publiek (bomvesten), mensen met GSM's, met wapens, met haast, voertuigen die rare bewegingen maken of niet aan de kant gaan en dat soort dingen. Gelukkig kwamen we zonder oponthoud en zonder kleerscheuren aan bij het paleis. Dat bestaat uit een aantal compartimenten. Een voorportaal voor voertuigen, een tuin en dan de kantoren en vertrekken

Op de roundabout van Downtown Tarin Kowt (foto maj Marc Daverveldt)

KONGSBERG

NASAMIS

- the Surface Launched
AMRAAM Air Defence System

- In delivery as part of RNLA FGBADS
- In operational use in several NATO countries
- More than 30 000 hours in continued active mission operations
- More than 100 ground launched live firings performed
- World leading BMC4I system
- Designed for growth - control of indigenous and future sensors and effectors

WORLD CLASS – through people, technology and dedication

Kongsberg Defence & Aerospace AS
P.O.Box 1003 - N-3601 Kongsberg - Norway
Phone: +47 32 28 82 00 - Fax: +47 32 28 86 20
E-mail: office.kda@kongsberg.com
www.kongsberg.com

Represented in The Netherlands by
PRODAS DEFENCE & SECURITY
- The Hague. 070-750 8320

van de gouverneur, het geheel op post-moderne Afghaanse gewoonte afgebied met veel prikkeldraad, betonblokken en mannen met Kalashnikovs of M-16's. Die laatste zijn dan militairen van de ANA, die met deze Amerikaanse wapens zijn uitgerust. Ze dragen trouwens ook Amerikaanse uniformen, want op hun koppels staat vaak 'US' te lezen.

Wij waren dus aangekomen op het voorportaal. Hier zat een flink aantal oudere mannen in groepjes gehurkt te wachten. Dat zouden dus de nabestaanden van de omgekomen politieagenten moeten zijn. Apart was dat er geen enkele vrouw te zien was, ook niet in boerka of zo. Wij konden onder bescherming van een soort koetshuis en onze voertuigen de minister laten uitstappen. Hierna moest ik hem begeleiden om te weten waar hij zou zitten zodat ik hem ook weer kon ophalen als we terug moesten. Het peloton bleef bij de voertuigen. Ik liep met de minister en zijn gevolg mee, door de beide poorten naar de werkvertrekken van de gouverneur. Ondertussen dromden er steeds meer luid discussiërende Afghanen samen om de minister. Deze ging vervolgens een vergadering in. Ik moet zeggen dat ik het toch wel apart vond om ingesloten te zijn door pak hem beet 200 Afghanen, waarvan er vele bewapend waren. Ik wilde ineens heel graag op het strand van Scheveningen zijn, liggend in een zonnestoel, ongeacht het weer. Nadat ik beleefd een uitnodiging van de minister had afgeslagen om naast hem in de vergadering te komen zitten (eigenlijk een hele grote eer), ben ik weer naar het peloton terug gegaan. Het lange wachten was begonnen...

Dat wachten bleek later bijna 4 uur te duren. In eerste instantie zijn we op het dak van het koetshuis geklommen. Hiervandaan hadden we een uitstekend overzicht over de stad en de omgeving. TK ligt in een grote kom in de uitlopers van de Hindu Kush, dat weer een uitloper is van de Himalaya. Het weer was prachtig met een strak blauwe lucht en temperaturen tot een graad of 15. Niet verkeerd dus om buiten te zitten. Omdat het zo helder was, konden we de hele kom bekijken. In de verte de uitgang van de Baluchi-vallei, met de weg naar Chora. Ook de verschillende patrouillebases in de kom waren zichtbaar. En uiteraard een prima uitzicht over de stad, die bruist van de activiteit. Na een uurtje op het dak doorgebracht te hebben ben ik weer naar beneden gegaan en heb wat gepraat met de mannen en vrouw van het peloton. Ook hier viel mij weer op dat deze militairen professionals zijn, die donders goed weten waar ze mee bezig zijn. Maar ik zag ook jonge ogen die al meer hebben gezien dan die van mij, terwijl ik hun vader had kunnen zijn... Leuk waren de pogingen van Afghanen die contact met ons wilde maken.

Op de Governors Compound in Tarin Kowt
(foto Marc Daverveldt)

Gewone nieuwsgierigheid die door ons op gelijke wijze werd beantwoord. Zo moest ik met enkele van hen op de foto omdat ze dachten dat ik een commando was. Ik had immers een baret op mijn hoofd met een groot gouden embleem met een rode ondergrond. De meeste Nederlandse soldaten hier dragen een zandkleurig petje met de letters NLD op de voorkant. Dat ziet er niet verkeerd uit en de klep is zeker geen nutteloos accessoire hier. Maar in mijn functie wordt het niet op prijs gesteld als ik die pet draag. Terwijl we wachtten, stonden we uiteraard voortdurend in contact met onze Opsroom (Meldkamer) en de andere eenheden die buiten waren. Op enig moment kwam het bericht dat er een YPR (pantserwagentje) in de Baluchi op een IED was gereden. De mannen verstarde, omdat ze aan de call-sign herkenden welk voertuig het was en wie er op zaten. Het waren spannende minuten, maar toch bleven ze rustig, zoals het professionals betaamt. Na een minuut of 10, waarin iedereen (ook ik) op zijn of haar post was, maar wel binnen gehoorsafstand van een radio, kwam het verlossende bericht: Geen slachtoffers... pfffewwwhhhh, een zucht van verlichting ging door het peloton. Later bleek dat het voertuig over een IED was gereden en de antipersoneelsmijn die was gebruikt als ontsteker, had laten afgaan. Omdat het geen professioneel maar een geïmproviseerd explosief was, is de hoofdvlading niet ontploft. De mannen in de YPR hadden die dag alle beschikbare beschermengelen meegekregen...

Na een uur of drie ben ik naar binnen gegaan om de minister te melden dat we over een half uur weg zouden gaan. Hierna begon het afscheid nemen, iets waar het Brabants Kwartierje niets bij bleek. Ik had zowat een smeekbede en heel veel overredingskracht nodig dat het nu toch echt tijd was om te vertrekken. De minister liet zich uiteindelijk overtuigen, maar we waren nu wel 50 minuten verder. De Taliban hadden ondertussen bijna vier uur de tijd gehad om een aanslag voor te bereiden en niet helemaal gerust vingen we de terugreis aan. Gelukkig verliep ook deze voorspoedig en troffen we weer aan beide zijden van de weg de afzetting aan. Volgens mij hebben die mannen gewoon al die tijd langs de route gestaan. Wij hadden nog water en gevechtsrantsoenen bij ons, maar hoe deze mannen het hebben overleefd, is mij niet duidelijk.

Terug op Kamp Holland was er nog even tijd ingeruimd om de minister met een aantal van onze mensen te laten praten. Tijdens dit gesprek werd er een alarm gegeven, waarschijnlijk in verband met een dreiging van een raketaanval. De rocketman was weer gesignaleerd. We zijn onmiddellijk onder pantser gegaan, waarbij ik (als enige Nederlands officier, buiten onze generaal) de 'eer' had om alle Afghanen in het gezelschap duidelijk te maken dat ze alleen de pantsercontainer in mochten als ze hun wapens hadden ontladen. Dat gaf wat discussie, maar uiteindelijk voldeden ze wel aan mijn opdracht. Er mogen namelijk geen geladen wapens in deze ruimtes omdat een ongecontroleerd schot tot gewonden kan leiden. Na geruime tijd werd er einde alarm gegeven en konden we de minister en zijn gevolg naar de vliegstrip brengen. Na een laatste afscheid, waarbij de minister mij persoonlijk bedankte, stapte hij in zijn vliegtuig en konden wij hem uitzwaaien. Mijn opdracht was zonder noemenswaardige incidenten verlopen. Terug naar mijn kantoorfab en het schrijven van staforders. Het volgende bezoek kondigde zich aan.

Lees in de volgende RO het volgende deel van 'het dagboek van een reservist' en een verslag van Rob Leemans en zijn medische team.

MEDEDELINGEN EN OPROEPEN

MILITAIRE VIJFKAMP

Ieder jaar wordt het Nederlands Kampioenschap Militaire Vijfkamp georganiseerd en ook u, als sportieve reservist kunt daaraan deelnemen. Wellicht heeft u dat al eens overwogen, maar werd u afgeschrikt door het feit dat u wel sportief bent, maar nergens de proeven een keer kon vooroefenen. Of dat u graag wat tips en tools voor een dergelijk sportief evenement zou krijgen, maar u wist niet waar...

Welnu, dát gaat nu veranderen

De CIOR MILCOMP ploeg van de KVNRO organiseert op vrijdagavond 12 en zaterdag 13 juni een trainingsweekend om de 5-kampproeven te kunnen oefenen. U zult de mogelijkheid hebben om alle proeven te oefenen en de CIOR MILCOMP leden zullen u terzijde staan met hun ervaring en adviezen. De training vindt plaats op de wedstrijdlocatie, nl de RvS kazerne te Oirschot. Het Nederlands Kampioenschap Militaire Vijfkamp wordt daar dit jaar gehouden op 1 en 2 juli. Zodoende heeft u na dit trainingsweekend nog voldoende tijd om wat tekortkomingen bij te trainen.

Let wel! Dit trainingsweekend is absoluut niet bedoeld voor beginners. Deelname heeft alleen nut voor hen die goed getraind zijn en graag deel willen nemen aan het MVK.

De training geschiedt op basis van vrijwilligheid en er is beperkte inschrijfmogelijkheid. Voor informatie of aanmelden voor deze training, mail naar casverst@yahoo.com.

Wilt u meer weten over de eisen van de vijfkamp? Kijk dan op www.militairevijfkamp.n. Hier zijn de eisen voor alle leeftijdscategorieën te vinden. U kunt hier het volledige reglement downloaden en ziet u welke onderscheidingen er te verdienen zijn. Indien u nu al tips nodig heeft voor uw training, laat het ons weten en we zullen proberen u ook daarmee te helpen. Uiterste aanmelddatum 1 mei, maar eerder aanmelden kan geen kwaad: VOL =VOL.

Dus... bent u sportief en wilt u voor de vijfkamp gaan trainen? Meldt u snel aan, dan gaan we samen met u op weg naar dit fantastische evenement.

CIOR MILCOMP

Kap. Caspar Versteegden

UNIFIL-TENTOONSTELLING IN HET LEGERMUSEUM

In 2009 is het 30 jaar geleden dat de Nederlandse bijdrage aan UNIFIL (United Nations Interim Force in the Lebanon) van start ging, de Vredesmissie in Libanon waar bijna 10.000 Nederlandse militairen aan hebben bijgedragen gedurende een periode van 6 jaar. Het Legermuseum memoreert dit moment met een speciale foto-tentoonstelling waarin een beeld wordt gegeven van het dagelijks leven en werken van militairen tijdens deze vredesmissie.

De tentoonstelling is tot stand gekomen in samenwerking met het Veteraneninstituut, het Nederlands Instituut Militaire Historie en de UNIFIL-vereniging. De foto-tentoonstelling werd op 14 maart geopend door Z.E. Dhr. Zeidan Al-Saghir, Ambassadeur van Libanon en is nog te zien tot en met 14 juni 2009 in het Legermuseum in Delft.

INDIË-MONUMENT GRONINGEN

De Stichting Indië-Monument Groningen en het Overlegorgaan Veteranen Groningen houden op 2 juni 2009 de jaarlijkse herdenking bij het Provinciaal Indië-Monument, ter nagedachtenis van personen uit de provincie Groningen die in Nederlands Indië en Nieuw-Guinea in de periode 1945 – 1962 zijn omgekomen.

Locatie:

Begraafplaats Selwerderhof, Iepenlaan 204, Groningen

Aanvang plechtigheid:

14.30 uur

Einde plechtigheid:

15.30 uur

Inlichtingen:

- G. Tigchelaar. Tel: 050-5775818, Siersteenlaan 468-41, 9743 ES Groningen
- E.K. Hansen. Tel: 050-8503837, Van Loghemstraat 18, 9731 BM Groningen

REÛNIE AFDELING NOORD BRABANT WEST

In 2009 is het 80 jaar geleden dat de afdeling Noord Brabant West van de Koninklijke Vereniging van Nederlandse Reserve Officieren werd opgericht. De afdeling heeft besloten om dat groots te gaan vieren middels een grote reünie met al haar leden én al haar oud leden. Immers de geschiedenis van een vereniging leeft ook voort in haar oud-leden.

Deze reünie zal plaatsvinden op 26 september 2009 in het Geniemuseum te Vught.

Graag willen wij u, als u lid bent óf bent geweest van onze afdeling, vragen om u op te geven om deel te nemen. Kent u reserve officieren die in een grijs verleden lid zijn geweest van onze afdeling, spoor ze ook aan om te komen.

Geef u op door een email aan jan.maijen@home.nl, of bel 013-5429372, u ontvangt dan tzt aanvullende informatie.

We hopen u in groten getale te zien verschijnen in Vught en we gaan er met u een fantastische dag van maken.

CIOR AANGELEGENHEDEN

In de vorige Reserve Officier heb ik aangekondigd dat CIOR druk bezig was met de voorbereidingen van de jaarlijks wintermeeting op het NAVO Hoofdkwartier te Brussel. Inmiddels is die bijeenkomst voorbij en heeft de CIOR-President, Lkol Willem Verheijen, van de buitenlandse deelnemers veel lovende woorden ontvangen voor de strakke en efficiënte manier waarop hij de vergaderingen leidde.

Veel zaken zijn aan de orde gekomen en de geïnteresseerde lezer kan veel daarvan terugvinden op de CIOR-website: www.cior.net. Daar kunt u overigens ook de Briefing vinden die de CIOR-President heeft gegeven aan het Military Committee van de NAVO en later aan de NRFC en de CIOR-gemeenschap. Op het punt financiën – ik schreef in de vorige RO al dat er nogal wat onvoorzien tegenvallers te melden waren – is met begrip gereageerd. Bovendien zijn er al wat suggesties gedaan om aan de ene kant de kosten te drukken en aan de andere kant inkomsten te verhogen. Daar zal verder over worden gesproken bij de volgende activiteit: de IBM (In Between Meeting) die zal plaats vinden in april in de van Ghentkazerne te Rotterdam.

WINTERMEETING

Tijdens de Wintermeeting is met name gesproken over een aantal landen, nauwkeuriger gesteld, verenigingen. CIOR is een confederatie van verenigingen van reserve-officieren, niet van individuele personen. Per land mag er maar een vereniging lid zijn van CIOR en daarom spreken we binnen de CIOR-gemeenschap toch vaak van landen. Cyprus wil graag lid worden, maar omdat toelating met unanimitieit van stemmen dient te gebeuren, werd deze aanvraag afgewezen. U mag raden welk land tegen stemde.

Zuid-Afrika wil ook graag lid worden, daar is eigenlijk niemand tegen, maar onze eigen statuten staan een lidmaatschap niet toe, dus deze aanvraag is ook afgewezen. In de CIOR statuten staat dat slechts (verenigingen uit) landen lid kunnen worden die een band met de NAVO hebben. Zuid-Afrika heeft met heel veel NAVO-landen goede betrekkingen, maar geen enkele formele band met de NAVO zelf.

Rond Tjechië speelt er heel iets anders. Er is een vereniging lid van CIOR, maar het Tjechische MinDef heeft de steun onttrokken aan die vereniging en een andere vereniging aangewezen om Tjechië te vertegenwoordigen in CIOR. Het transitieproces (opzeggen van het ene lidmaatschap en aanvaarden van een ander) heeft nogal wat voeten in de aarde. De 'nieuwe' vereniging heeft statuten die nog niet geheel voldoen aan de eisen die wij als CIOR stellen aan leden, bovendien laat de 'oude' vereniging zich niet zonder slag of stoot van onze ledenlijst afvoeren.

VOORZITTERSCHAP

Van een heel andere orde is het voorzitterschap van CIOR (en NRFC want die zijn gekoppeld) voor de periode 2012-2014. Hiervoor hebben twee verenigingen zich kandidaat gesteld: Roemenië en Frankrijk. Vrij uitzonderlijk dat er een strijd is, want tot nog toe in de CIOR historie is er steeds maar één kandidaatstelling per periode geweest. Tijdens het Zomercongres

in Bulgarije in augustus zal er een beslissing worden genomen. Zal er gestemd moeten worden, of zal er achter de schermen onderhandeld worden en er slechts één kandidaat zijn? Wij wachten in spanning af.

U begrijpt dat met al deze interne politiek-diplomatieke zaken het besturen van CIOR een boeiende zaak is, waar veel beslissingen niet tijdens de vergaderingen tot stand komen, maar in de koffie en lunchpauzes, en niet te vergeten 's avonds in de hotellobby.

Na bovenstaande lijkt het dat de belangrijkste functie van CIOR, het onderling uitwisselen van ervaringen en ideeën op reservisten gebied, niet aan de orde is geweest. Echter dat is een misvatting, er is wel degelijk veel overlegd, maar de formele overdracht van kennis en 'best practices' vindt vooral plaats tijdens het Zomercongres, dat deze zomer in Sofia zal plaats vinden. Daarvan zal ook het Symposium 'Recruitment and Retention of Reservists' deel uitmaken. Werving en behoud van personeel, of in het tegenwoordige jargon 'boeien en binden', is tevens het hoofdthema van dat Zomercongres. De Wintermeeting was vooral bedoeld om alle commissies te laten werken aan dit thema en voorbereidingen te laten treffen voor de zomer.

MONUMENT

Verder werden wij in Brussel nog belemmerd door een interne NAVO-procedurefout. In de vorige RO had ik aangekondigd dat een monument ter ere van de 60ste verjaardag van CIOR zou worden onthuld tijdens de Wintermeeting. Het monument is al geplaatst en alle CIOR deelnemers hebben het kunnen bewonderen, echter het is nog niet 'onthuld'. Het bleek dat diegene die ons toestemming had gegeven tot plaatsing van het monument, niet alle Permanente Militaire Vertegenwoordigingen in NAVO formeel had gevraagd om 'geen bezwaar'. De onthulling zal dus op een later tijdstip gaan plaatsvinden (aannemende dat geen enkele PMV bezwaar gaat aantekenen).

DRUKKE PERIODE VOOR DE BOEG

Ook nu kan ik afsluiten met de opmerking dat we een drukke periode voor de boeg hebben: Verslaglegging van en verwerking van de resultaten van de Wintermeeting. Voorbereiden van de al snel volgende In Between Meeting (april) en natuurlijk het Zomercongres (4 t/m 8 augustus te Sofia, Bulgarije). De drukte zal wel blijven aanhouden tot en met de zomer van 2010 wanneer de KVNRO de voorzittershamer zal overdragen aan de NROF, onze Noorse zustervereniging.

Lkol Arthur Bolder
Secretary General CIOR 2008-2010

CIOR MILITARY SKILLS COMPETITION ZUID AFRIKA 2009. EEN GESLAAGDE MISSIE!

Aan de Nederlandse voorbereiding op de CIOR Milcomp kampioenschappen, die altijd in de zomermaanden gehouden worden, wordt regelmatig door Zuid Afrikaanse teams deelgenomen. Nu nam een Nederlands team mee in Zuid Afrika.

Ze hebben zo een langere acclimatisatietijd in Europa, waar vaak de wedstrijden plaatsvinden en kunnen nog wat profiteren van de bij de Nederlandse ploeg aanwezige know how en ervaring. Ook in 2008 trainde een ZA team in de aanloop naar het kampioenschap mee met de NL equipe. Doordat de trainingsstage samenviel met de MVK wedstrijden zijn de ZA ook in staat gesteld om deel te nemen aan deze NL wedstrijden. Ze waren toentertijd zo onder de indruk van deze wedstrijd dat het verzoek kwam of NL hen kon helpen met het opzetten van een soortgelijke wedstrijd in Zuid Afrika. Aan deze oproep is gehoor gegeven, zowel door de CIOR sportploeg als door de LO/S organisatie. Laatstgenoemde heeft de programmatuur en de reglementen behorend bij het MVK ter beschikking gesteld aan de ZA organisatie en de CIOR sportploeg verklaarde zich bereid om ondersteuning ter plekke te leveren in de vorm van een team ten tijde van de wedstrijd.

JOHANNESBURG

Zo kwam het dat op vrijdag 20 maart jongstleden de Elnt Hans van Dommelen en de kap's Jaco Bras, Ad Verhagen en Caspar Versteegden zijn vertrokken naar Johannesburg om daar deel te gaan nemen aan de eerste Open Zuid Afrikaanse Military skills competition. Een virtuele kopie van onze eigen Nederlandse 5-kamp wedstrijden. Na aankomst werden we hartelijk verwelkomd door de organisator, de Col Wim Alberts die ons meenam voor een welkomstdrankje bij hem thuis. Aangezien het voor de meesten de eerste ervaring in Afrika was, had de organisatie er voor gezorgd dat we de eerste dag en nacht door konden brengen in een heus wildpark, om wat authentieke safari-ervaring op te doen. Dat is zeer goed geslaagd, we hebben in een paar ritten door het park behoorlijk wat wild gezien, waarvan de witte neushoorns en de giraffen de kroon spanden. Op zondagavond zijn we naar Potchefstroom gebracht, de stad waar de kampioenschappen vanaf maandag plaats zouden gaan vinden.

DE OPENINGSPARADE

De kampioenschappen begonnen met 'inschrijven op zijn Afrikaans' en met een openingsparade. Deze parade was door de zéér typische exercitie, het openingsgebed, de hitte op de appèlplaats en niet in de laatste plaats door het afvuren van een houwitsers als officiële opening bijzonder indrukwekkend. De eer om middels het oorverdovende schot de wedstrijden te openen viel te beurt aan Hans. Als CIOR-kampioen 1992 en 2007 en als winnaar van de schietcompetitie van afgelopen jaar werd hij uitverkoren voor deze eervolle taak.

Na deze authentieke en sfeervolle opening kon worden begonnen met de trainingen, waar bleek dat men ons aanbod om hulp bij de training te geven wel heel letterlijk had opgevat. We waren niet de hulp bij de training, maar we waren de training. We kregen per man een kwart van de aanwezige deelnemers onder onze hoede met het consigne: succes ermee!

EEN KOLFJE NAAR DE HAND

Die uitdaging was een kolfje naar onze hand. Eenieder is met zijn eigen team aan de slag gegaan en heeft er het beste van gemaakt. De eerste ochtend is besteed aan het kennismaken met de hindernisbaan en met de technieken voor de diverse hindernissen. Ook werden er wat handgranaten geworpen. Aan het begin van de middag was het zelfs voor de autochtonen te heet om buiten iets te doen en dus werd er na de lunch een lezing gehouden over schiettechnieken en werd er wapeninstructie gegeven. Om allen bij de les te houden werd naar beproefde tactieken als even opstaan en verfrissing middels het spuiten met bidons gegrepen. Na deze theoretische beproeving ging de les hindernisbaan met volle overtuiging verder.

Ook de dinsdagochtend werd gebruikt voor lessen hindernisbaan. Hierna was het zwembad aan de beurt. Hier aangekomen moesten we onze trainingsplannen echter danig bijstellen. Meer dan eenderde van de deelnemers bleek helemaal niet te kunnen zwemmen. Gelukkig wist Jaco hier wel weg mee en heeft hij al dezen hun allereerste zwemles gegeven, wat overigens bijzonder fraaie plaatjes opleverde. Hoewel er een aantal bijna-verdrinkingsgevallen te zien waren, hield de typische Afrikaanse humor (leedvermaak is het beste vermaak) de sfeer er goed in. Ook op de zwemhindernisbaan zelf was het leed niet te overzien en was er dus heel veel pret. Na deze middag was ons duidelijk dat de Zuid Afrikanen in het water de slag niet zouden gaan winnen.

Die avond maakten we kennis met onze naaste concurrenten in de gastencategorie: drie Amerikaanse mariniers van de Marine Guards batallion wier dagelijkse taak bestaat uit het bewaken van de Amerikaanse ambassade in Pretoria. Jonge fitte kerels die er helemaal voor zouden gaan.

VROEG OPSTAAN

De volgende ochtend stond er schiettraining op het programma. Dus... vroeg opstaan, vroeg ontbijten, snel naar de schietbaan en dan daar wachten en wachten in de brandende zon tot het warm genoeg was voor de Regimental sergeant major om ons een peptalk annex schiettheorieles te geven die hij ter plekke uit zijn mouw schudde. Zéér zinvol bij 35oC. Zijn verhaal werd dan ook zeer gewaardeerd...

Eenmaal begonnen met schieten was het leed snel geleden, de organisatie was goed, de wapens prima in orde en de resultaten naar tevredenheid. We schoten met de R4, een wapen van ZA makelij, dat nog het meest lijkt op een kruising tussen een Gallil en een AK47. Nadeel bij het staand schieten was de voorsteun en de zware handgreep om de loop die het wapen behoorlijk topzwaar maken en dus onnauwkeurigheid in de hand werken. Het pistool waarmee we schoten was de Z88, een 100% kopie van de Beretta, een heel prettig en heel nauwkeurig wapen. Dat bood vertrouwen voor de volgende dag.

DE WEDSTRIJD!

Donderdagochtend begon de wedstrijd. Eerste onderdeel: schieten. Er werd liggend, knielend en staand geweer geschoten. Telkens 10 patronen in 2 minuten op 100m. Voor de meeste ZA was dit een kolfje naar hun hand. Voor ons, die wat minder bedreven zijn in knielend en staand schieten, waren er wat meer

missers. Jaco scoorde hier het beste met slechts één misser. Na het gewerschieten kregen we bezoek van de KTZ Bruno Gerits, onze Defensie-attaché in Zuid Afrika, die speciaal naar Potchefstroom af was gereisd om de NL équipe, ons dus, aan het werk te zien. Hij is verder de gehele dag bij ons gebleven als supporter. Zijn aanwezigheid had een gunstige invloed want bij het pistoolschieten (MVK oefeningen, 25 m) werd uitmuntend gepresteerd, Ad schoot een volle bak en zelfs Caspar had slechts twee missers. Na het schieten namen we als Nederlanders de posities 2,3,4 en 5 in het algemeen klassement in. De eerste plek was voor de Zuid Afrikaanse Tlnt Murray.

HELDHAFTIGE ZWEMVAARDIGHEID

In de middag togen we naar het zwembad voor de voortzetting van de wedstrijd. Het spits in het zwembad werd afgebeten door ons, omdat we bovenaan in de rangschikking stonden. We deden ons ding en zetten onze tijden, 33 en 34-ers. Hierna werd het circus. Ook de mensen die niet konden zwemmen en die twee dagen eerder hun eerste zwemles hadden gehad, gingen het water in. Onder luide toejuichingen wisten (bijna) allen hun watervrees en andere angsten te overwinnen en worstelden de meesten zich spetterend over de baan. Een aantal van hen had eigenlijk een dapperheidsonderscheiding verdiend vanwege de doodsverachting en de betoonde moed om zonder te kunnen zwemmen toch het water én de baan te trotseren.

Groepsfoto (Foto Caspar Versteegden)

Hiermee waren de onderdelen voor de donderdag voorbij, en konden we ons op gaan maken voor het zwaarste onderdeel dat voor vrijdagochtend gepland stond: de hindernisbaan. Hier werd ook de wedstrijdopbouw gevolgd zoals in Nederland gebruikelijk: de besten in het klassement starten als laatsten. In dit geval errug vervelend omdat de eersten om 8 uur mochten starten en wij tegen elven, toen de temperatuur al opgelopen was tot rond de 35 graden. Ook hadden we al coachend, aanmoedigend en sommigen letterlijk vooruitschreeuwend zowat met al onze pupillen meegerend zodat we voordat we van start konden al heel wat energie verbruikt hadden. Maar ook wij werden op onze beurt uitbundig toegejuicht door onze pupillen en die energie zorgde ervoor dat we door hun aanmoedigingen gedragen naar hele goede tijden liepen. Ook dit onderdeel was weer een toonbeeld van enthousiasme en de sfeer die door de deelnemers geschapen werd, is onovertroffen.

Na de enerverende en spectaculaire hiba moest er nog granaat geworpen worden, en omdat er slechts een werppunt was voor alle deelnemers, duurde dit wel even. Gelukkig hadden we de floodlights nèt niet nodig.

8 KM-CROSS, OF TOCH NIET...

Het startschot voor de 8 km cross op de laatste dag werd afgegeven middels een intussen bekend kanon, dit keer bediend door de Zuid Afrikaanse commandant reservepersoneel, de Generaal Andersen. We waren allemaal een beetje bang voor de omstandigheden; 1400 m hoogte, 25oC zijn nou niet bepaald gunstige omstandigheden voor ons. Terwijl voor de Afrikanen dit het onderdeel is om zich te revancheren op bijvoorbeeld het geleden verlies en verdriet in het zwembad. Eenieder stond te popelen om zich helemaal te geven. Een voor een werd er gestart en een voor een kwamen we er achter dat er iets niet klopte... De eerste kilometers gingen te snel, en dat bleef zo. Achteraf bleek dat de Zuid Afrikaanse organisatie een schoonheidsfoutje had gemaakt. Op de dag voor de wedstrijd was het parcours verlegd en nog eens nagemeten. Het meetwielje waarmee dat gebeurd was, was niet goed gecallibreerd. Hierdoor was het parcours een stuk korter dan de geplande 8 km. Het mocht de pret niet drukken, eenieder moest immers dezelfde afstand afleggen onder dezelfde omstandigheden en de kortere afstand werd slechts als een mazzeltje ervaren.

Nadat de laatste lopers onder hartstochtelijk gejuich binnen waren gekomen, was het tijd voor een Afrikaanse kringevaluatie. Op fantastische wijze werd door de deelnemers onderling waardering naar elkaar en naar hun coaches en trainers uitgesproken. De dankbaarheid en de waardering die door de mannen werd uitgesproken was adembenemend en ontroerend. De mannen hadden enorme waardering voor de manier waarop we ze hadden getraind en gecoacht, maar vooral voor de manier waarop we ze hadden weten te motiveren om door te zetten in zwembad en op de hiba. Nog nooit hebben we zoveel bevrediging en waardering ondervonden van welke training of wedstrijd dan ook.

PRIJSUITREIKING

Na deze prachtige evaluatie was het tijd voor de prijsuitreiking, die plaatsvond tijdens een zeer goed georganiseerde en heerlijke lunch. Hier bleek dat we qua prestatie ook nog eens goed gescoord hadden tijdens deze eerste Militaire 5 kamp op Zuid Afrikaanse bodem.

Elnt Hans van Dommelen won het handgranaatwerpen en werd overall eerste. Kap Caspar Versteegden won het zwemmen en werd overall tweede. Kap Jaco Bras won het schieten in de gastencategorie en werd overall vierde. Kap Ad Verhagen werd overall vijfde. We togen dus met een heleboel prijzen en heel veel goede ervaringen weer huiswaarts. Maar niet nadat we in Pretoria nog eens flink de bloemetjes hadden buitengezet, zoals dat hoort na een geslaagde missie.

Military skills competition Zuid Afrika 2009, een fantastische ervaring!

Kapitein Caspar Versteegden

AFDELINGSACTIVITEITEN

Veel afdelingsactiviteiten van de KVNRO staan ook open voor leden van andere afdelingen. Indien u in het activiteitenoverzicht iets van uw gading ziet buiten de eigen regio, neem dan contact op met de secretaris van de organiserende afdeling of een bij de activiteit genoemde organisator. Houd er rekening mee dat aan deelnemers van buiten de afdeling soms een (grotere) bijdrage in de kosten wordt gevraagd.

LANDELIJKE EN INTERNATIONALE ACTIVITEITEN

Zie KVNRO Jaarplan in Reserve Officier nr 5-2008

CIOR

Schietsen

Samen met Noord-Brabant West

CIOR – MIL COMP

Kap Ir C.J.G.M. Versteegden
casverst@yahoo.com
06-2041 9417

Trainingen Vijfkamp:

Centrale trainingen op vrijdagavond 20.30u Trainingen: 15 en 16 mei. 12 en 13 juni voorbereidings- training op MVK ("open"). Locatie: RvS kazerne te Oirschot. 1 en 2 juli Nationaal Militair Kampioenschap Militaire Vijfkamp. Bel of mail als je deel wilt nemen.

AMSTERDAM-KENNEMERLAND

Secr: Ing. J.G.J. Borsboom
Ds. M.L. Kingweg 217
1504 DG Zaandam
tel: 075-616 6185 (p)
075-653 3618 (k)
e-mail: janborsboom@hetnet.nl

Schietsen

Inl: G. Vermes
020 - 453 77 73 (p)

BRABANT-OOST

Secr: Kap Ing. L.W. Schaffers
Opera 100
5629 NX Eindhoven
040 - 242 3827 (p)
brabant-oost@kvnro.nl

Activiteiten 2009

4 mei: Dodenherdenking, Begr.pl. Oude Toren, Eindhoven, 19.30u

7 mei: Bezoek geniemuseum, Lunettenkazerne, Vught

14 juni: Stadswandeling (stad volgt)

7 juli: Laatste sport voor vakantie, RVS kaz., Oirschot, aanvang 19.45u

11-12 juli: Ardennenweekende, Tres Fontaines, Belgische Ardennen

8 sept: Eerste sport na de vakantie, RVS kaz., Oirschot, aanvang 19.45u

20 sept: Fietstocht voor het hele gezin, ergens in Brabant Oost

22 sept: Avond oefening, regio Brabant (exacte locatie volgt). Ergens in het najaar: bezoek vliegbasis Eindhoven (informatie volgt tzt).

11 okt: Herfstwandeling (de 33e!) voor het hele gezin, ergens in ons mooie Noord-Brabant

22 okt: Avond oefening, regio Brabant (exacte locatie volgt)

Afdelingsbijeekoms

Elke dinsdagavond vanaf 21.30 uur (na de sport), off/oo-mess RvS kazerne Oirschot. Elke eerste donderdag van de maand vanaf 16.30 uur in Sociëteit 'de Bossche Bol', KEK gebouw,

Lunettenkazerne Vught. Aansluitend is een gezamenlijk diner. Toegang tot de kazernes onderoverlegging van een geldig legitimatiebewijs.
Inl: R. Uiterwijk 0345-57 2711 of de secretaris

Schietsen

Gezamenlijk met Noord-Brabant West, zie daar voor data.
Schietsbaan RvS kazerne Oirschot
Inl: J. Dijkman, 040-245 6648,
jan.dijkman@philips.nl

Sport

Elke dinsdagavond 19.45 uur, indoor-training/zwemmen, sportaccommodatie RvS-kazerne Oirschot.
Inl: E.J.C. Reepmaker van Belle,
040-2834283

Speciale activiteiten

Informatie:
G. Eversen 040-241 7009.

Kijk ook op de website van de KVNRO onder afdeling Brabant-Oost

FRIESLAND

Secr: J.C. Robijn
Julianalaan 34
8932 AA Leeuwarden
06-5385 7970
friesland@kvnro.nl

Voorlopig jaarplan 2009

4 mei: Dodenherdenking en kranstegging op Kornwerderzand. Erewacht en kranstegging in Prinsentuin te Leeuwarden.

16 mei: Schieten Scramble.

27 jun: Familiedag (schietsen, SIMK-KW schieten, golf en kaatsclinic) afsluiting met een B.B.Q.

19 sept: 25e Eendaagse Militaire Prestatie Tocht.

26 sept: Schieten Scramble.

31 okt.: Schieten Scramble

21 nov.: Lady schieten.

12 dec.: 47e Midwinterschietsen.

schietsen

Inl: G. Frijling, 0566-621 827 (p)
G.Frijling@chello.nl

sport

Elke maandagavond 20.00-21.00 uur Vliegbasis Leeuwarden. Inl/opgave: via de secretaris

kijk ook eens op:

www.kvnrofriesland.nl

'S-GRAVENHAGE

Secr: Kap (R) J. Reijnen
Willem Dreespark 25
Den Haag
070-388 6550
denhaag@kvnro.nl

Werkgroep herdenking Ypenburg

Maj b.d. T. van der Plas
Ypenburg@kvnro.nl

sporten

Maandagavond Alexanderkaz.,
inl: elnt R.A.J. Hofschreuder
071-3012951

GRONINGEN-DRENTHE

Secr: kap log W.J. Timmer
Pomonaweg 9
9919 HS Loppersum
0596-573 668
wtimmer@hotmail.com

schietsen

Inl: via de secretaris

LIMBURG

Voorzitter lkol C. van der Ploeg
C.vdPloeg@inter.nl.net

Schietsen

Gezamenlijk met Noord-Brabant West, zie daar voor data.
Inl: K.J. Adams
045 - 525 6347
k.j.adams@versatel.nl

NOORD-BRABANT WEST

Secretaris:
Kap Ir C.J.G.M. Versteegden
Burgemeester Vlaklaan 4
4927 AB Hooze Zwaluwe
0168-483 389
casverst@yahoo.com

schietsen

Het schieten van de afdeling Noord-Brabant West vindt plaats te Oirschot, gezamenlijk met CIOR en de afdelingen Brabant Oost, Zeeland en Limburg. Data 2009: 14 mrt, 18 apr, 16 mei, 13 juni, 11 juli, 10 okt, 7 nov, 12 dec. Inl.: maj. J.Maijen, 013-463 3687

OOST

Secr: Lkol Ing. A.J.(Ton) Voets
oost@kvnro.nl
Dillenburglaan 1
6881 NV Velp
026-362 3111

ROTTERDAM

Secr: D.J. van Alphen
J. van Vessemsingel 22
3065 NH Rotterdam
010-20 20 820 (p)
010-20 20 388 (f)
rotterdam@kvnro.nl

Afdelingsbijeekoms

Elke derde dinsdag van de maand vanaf 18.00 uur met deelname aan de maaltijd.

Inl. bij D.J. van Alphen. Opgave uiterlijk een week van tevoren via rotterdam@kvnro.nl

Sport

Elke vrijdagavond
Inl: Frank Bakker
fhc.bakker@hccnet.nl
0180-615076
Kijk ook op de website van de KVNRO onder afdelingen: Rotterdam

TWENTE

Secr: S.C. ter Elst
Dublinstraat 21
7559 KG Hengelo
074-250 5884 (p)

Schietsen

Inl: J.F. Popma
074 - 277 5074 (p)
jf.popma@home.nl

UTRECHT

Secr: maj J. Vinckemöller
utrecht@kvnro.nl

Schietsen

Inlichtingen en aanmelden via de schietcommissaris:
Maj J.H.J. Garrels
030-228 3770 of 06-5066 6998
jhjgarrels@wanadoo.nl

ZEELAND

Secr: Ing. J.J. Botman
Breedmede 30
4337 AS Middelburg
0118 - 616 724 (p)
0118 - 652 500 (k)

Schietsen

Gezamenlijk met Noord-Brabant West, zie daar voor data.
Inl: Ing. A.P.J. van Geel
0115-695 826 (p)

BELGIË

Secr: Kap Mr. M.L. Hoeberigs
Leeuwerikendreef 14
3090 Overijse, België
e-mail : math@telenet.be
(+32) 229 546 00 (k)
(+32) 230 580 08 (p)

CURAÇAO

Secr: L.C.F.G. Senden
Kaya Rooi Katochi 11
Curaçao, N.A.
(+5999) 737 63 55 (p)
(+5999) 736 72 55 (f)
fasenden@mac.com

Afdelingsborrel

Elke laatste dinsdag van de maand vanaf 17.30 uur met deelname aan maaltijd

